

och det verkade grönt.

Efter att den ringts in så fortsatte vi att njuta och fotografera en stund.

Till slut började dock barnen säga att de var hungriga och vill ha mat. Vi hade nämligen avbrutit middagslagandet när larret kom.

Därmed packade vi ihop och åkte in till känd korvmoj i Borlänge för att "fira".

Under eftermiddagen kom en stadigt ström med dalaskådare upp till Mellanborg för att titta och innan skymningen hade en del andra, bland annat från Uppsala, hunnit upp också.

Några missade den dock förtretligt då den strax innan skymningen lättade och flög in mot skogsbrynet.

Morgonen därpå var det fullt med folk på plats och strax kom ibisen inflygande till gödselgruppen igen till allas glädje.

Vid 10.45 blev den dock uppskrämd och drog iväg mot nordväst för att inte komma tillbaka.

Tredje gången på gödselhög

De skådare som inte hann med fick nöja sig med att titta på ett par svarta rödsjättar som upptäcktes vid granngården.

Detta var det 18 fyndet i Sverige av denna art som närmast häckar i Sydosteuropa.

Det var också tredje gången som den uppträdde stationärt en stund på en gödselhög. Samma sak hände nämligen i Uppland oktober -84 och i Småland oktober -92.

Detta var dock första gången som så många fick tillfälle att bekanta sig med arten.

Senare under hösten, den 25.10, sågs en bronshbis vid Mjörn i Västergötland.

Kanske var det "vår" fågel på väg söderut?

Bronshbis.

Foto: Peter Ohlsson

Ringand i Grängesberg

Pelle Adenäs

Lördagen den 20 maj 1995 besökte den numera utflyttade Grängesbergsskådaren Torigny Magnusson Jan Mattsdammen tillsammans med sin familj. Som väntat hyste dammen det vanliga. Svarhakedoppingar, viggår, brunänder, sothöns mm. Men plöjsligt upptäcktes en avvikande dykandshane bland viggarna.

En and med toppigare huvud, näbben färgad som en "italiensk lacksko" och flanken grå med ett vitt parti längst fram. En ringand!!!

Torgny ringde genast in fyndet på Dalasvararen. Turligt nog var jag hemma och lyssnade av omgående. Snart var jag själv på plats tillsammans med Thorild Jonsson.

Ringanden låg ungefär mitt i dammen, tyvärr för långt ut för att få några bra bilder.

Nu anlände allt fler skådare och alla blev nöjda. Nästa morgon var det flera tillresta på plats men då var den tyvärr försvunnen.

Vid åttatiden, när de flesta åkt hem igen, kom den dock simmande ut ur vassen igen.

Den blev sedan kvar hela veckan även om den ibland var försvunnen långa stunder. Vid något tillfälle sågs den istället nere vid Hötjärn som ligger cirka en kilometer söder om dammen. Antagligen höll den ihop med den viggflock som brukade pendla mellan dammarna. Sista dagen den sågs var tisdagen den 30 maj.

Detta var det 18:e fyndet i Sverige och det andra under året. Tidigare sågs en hane i Uppland 10-11.5.

Många av de tidigare fåglarna har återvänt till samma lokaler flera år i rad så den kanske dyker upp igen. En fågel övervintrade i Norrköping varje vinter under perioden 1975-1982.

Korttälarka vid Storbyn, Avesta

Lars Davner, Klara Östra Kyrkogata 8, 4tr, 111 52 Stockholm

Jag brukar några gånger per år skåda i gränstrakterna av Dalarna, Uppland och Västmanland. Det är mycket spännande marker kring Dalälven, allt från strandskogarna till de översvämmande gräsmarkerna i anslutning till älven. Just denna morgon, 5 juni 1995, hade jag finkammat områdena från Hovnäs ner mot By.

Vid sjutiden stannade jag för att spana av Österviken från Storbyn. Här upptäckte jag en ljus lärka som gick på sandbanken intill vägen. En titt i handjagaren gav helt ostreckat bröst och en kort ljus näbb.

Nu kom tuben upp. Under några minuter kunde jag studera lärkan mycket fint. Ganska omgående började jag misstänka att det rörde sig om en korttälarka och efter dessa närstudier var jag säker!

Lärkan satt på cirka 30 meters håll och följande noterades:

Markant kraftigt ögonbrynsstreck samt mörkt streck bakom ögat. Rostbrun på huvudet. Svart halsfläck på båda sidor, mest markant när fågeln "lystrade" och spanade runt. Otecknad vingknoge. Nästan helt vitt bröst, få streck under halsfläckarna.

Efter någon minut lyfte den och flög iväg. Ett torrt knarrigt läte hördes precis i uppfloppet. Den landade bland några grästuvor men lyfte snart igen och drog runt i området i en fladdrig flykt. Till slut landade den åter men nu något längre bort.